Dziennik-Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej

w Nowo-Radomsku.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1916.

181.

Posługiwanie się psami policyjnymi.

№ 1040/16 K. G.

C. i k. Komendzie Obwodowej w Piotrkowie przydzielono psa policyjnego który może być używany przez c. i k. Posterunki żandarmerji obwodu Noworadomskiego położone obok linji kolejowej przy ciężkich przestępstwach kryminalnych.

Jeżeli przeto zdarzy się zbrodnia do której wyświetlenia użycie psa policyjnego jest wskazane poszkodowani mają zwrócić się do najbliższego c. i k. Posterunku żandarmerji.

Aż do przybycia psa policyjnego musi miejsce czynu pozostać szczelnie zamknięte. Szczególną uwagę należy zwracać na drzwi, okna, również w domu pozostawione rzeczy i ewentualne ślady nóg przestępcy i pilnować, aby nikt obcy tam nie wchodził i przez poruszanie tych przedmiotów śladów przestępcy na nich nie zatarł.

Aby przy ewentualnym użyciu psa policyjnego uniknąć zgromadzenia się ciekawych, należy jego sprowadzenie w miarę możności zachować w tajemnicy.

182.

Zajęcie przędzy lnianej, przędzy konopnianej i płótna.

№ 12059/7. C. i k. Wojskowe Generałgubernatorstwo w Lublinie reskryptem z dnia 31/VII. 1916 r. L. 13763/1916 zarządziło zajęcie: przędzy lnianej, przędzy konopnianej i płótna.

Punkt I. Osoby, posiadające zapasy wyżej wymienionych towarów mają w przeciągu ośmiu dni po ukazaniu się tego ogłoszenia zgłosić je w odnośnym posterunku żandarmeryi.

Niezgłoszone zapasy, które po pierwszym września 1916 r. zostaną znalezione będą skonfiskowane, a właściciele ich surowo ukarani.

Punkt II. Przekroczenie tego ogłoszenia będzie karane grzywną do 2.000 koron i aresztem do 6 miesięcy.

Punkt III. Ogłoszenie to obowiązuje natychmiast po jego ukazaniu się.

183.

Tępienie wścieklizny u zwierząt domowych.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał - Gubernatora wojskowego z dnia 8 sierpnia 1916 H. № 49265/16).

ZWALCZANIE WŚCIEKLIZNY.

№ 19048. § 1. Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty utrzymywać w ewidencyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2. Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu, albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3. Do lokalni publicznych (kawiarń, restauracyi, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4. Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5. Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce conajmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad, w takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy należy zabijać.

§ 6. Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to, pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11, można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu, w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7. Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowych pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8. Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9. Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10. Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. lipca 1915, dziennik rozp. L. 30, grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

184.

Lista cen maksymalnych na wełnę.

(Ceny ad A. O. K. Q. Op. № 9412 z 1916 z 10% dodatkiem).

Oparte na cenach za fabrycznie mytą wełnę.

№ 280/1 Lw.

I. WEŁNA ZE STRZYŻENIA (także z jagniąt).

Najdelikatniejsza wełna merino		za 1 kg.	K. 22 —	h.
Wełna czesana gręplowana	AAA/AA	„ „ „	„ 18 70	„
„ „ „	A/B	„ „ „	„ 16 50	„
„ „ „	C	„ „ „	„ 12 10	„
„ Zigaya (D)		„ „ „	„ 10 45	„
„ Raczka (Zackel E)		„ „ „	„ 8 25	„

II. WEŁNA Z GARBOWANIA SKÓRY i Z PADLINY.

Jakość AAA aż do B za 1 kg. . . . K 14 30 h

Jakość C	za 1 kg.	K 11 —	h
Wełna Zigaya (D)	„ „ „	„ 9 35	„
„ Zackel (E)	„ „ „	„ 7 26	„

III. WEŁNA KUŚNIERSKA.

Jakość AAA aż do B	za 1 kg.	K 8 80	h
„ C	„ „ „	„ 7 70	„
Wełna Zigaya (D)	„ „ „	„ 6 60	„
„ Zackel (E)	„ „ „	„ 4 95	„

Powyższe ceny maksymalne rozumieją się włącznie z workiem i kosztami przesyłki aż do stacyi załadowania w tym wypadku jeżeli sprzedaż następuje za natychmiastową zapłatą. (Natychmiast płatne kwity).

Uwaga:

Pod fabrycznie mytą wełną rozumie się zupełnie czystą, wszelkich zanieczyszczeń pozbawioną wełnę. Można to osiągnąć jedynie w fabrykach ze specyalnem technicznem urządzeniem.

Ponieważ wełna odstawiana przez producentów zawsze zanieczyszczenia zawiera, a procent tych zanieczyszczeń jest różny, musi kupiec w każdym poszczególnym wypadku podjąć oszacowanie wełny.

Ponieważ ceny rozumieją się loco stacya, przeto jest kupiec na wełnę (lub jego zastępca) uprawniony potrącić z tych cen ewentualne koszta transportu do kolei.

185.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 18-go czerwca 1916 r.)

№ 3893/4. Na mocy § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. № 46 i na podstawie przepisów V rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam jak następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, koza, świnia, każdy koń, osioł i muł bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;

b) na rzeź;

c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;

d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2.

Pojedyńcze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1. należy wystawiać w zasadzie oddzielne

paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy, albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin, (wójtowie) względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzać nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach urzędowych, które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądanie zwierząt przed wystawianiem paszportu.

Wystawianie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt.

Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia. Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

§ 7.

Paszportu nie wolno wystawiać.

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiejś zarazy;

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącym obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nie tylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis „Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin", zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, licząc od daty wystawienia paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza myłki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem. Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właścicieli i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia. — W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawianiu paszportu, następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 K.; dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca wystawiający paszporty obowiązanym jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu, złożyć u naczelnika gminy względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. № 46 grzywną do 2000 K. względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

§ 17.

Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 10. września 1916.

186.

Zasiłki na utrzymanie dla rodzin robotników cywilnych pracujących w 1. 2. i 4. armii, a przynależnych do Królestwa Polskiego.

№ 18664. C. i k. Naczelna Komenda armii rozporządzeniem z dnia 23. maja 1916

Nr. 58505, postanowiła, że rodzinom robotników cywilnych pracujących w I. 2. i 4. armii, a przynależnych do Królestwa Polskiego, począwszy od I. maja będą wypłacane zasiłki na utrzymanie.

Zasiłek wynosi dla osób dorosłych 40 halerzy, dla dzieci do lat 5. 20 halerzy.

Prośby od osób, które roszczą sobie pretensye do takiej zapomogi, należy przedkładać do c. i k. Komendy obwodowej z odpowiedniemi dokumentami dowodzącymi, że utrzymujący rodzinę rzeczywiście służy jako robotnik cywilny przy 1. 2. albo 4. armii.

Do znajdujących się w obrębie Wojskowego Generałgubernatorstwa, utworzonych oddziałów robotników cywilnych tej samej przynależności państwowej, rozporządzenie to na razie nie stosuje się, a to z uwagi na to, że w organizacji tych oddziałów robotników cywilnych są planowane gruntowne zmiany, przy czem ma być rozwiązane pytanie co do zaopatrzenia rodzin wspomnianych robotników.

C. i k. Wojsk. Gen. Gubern. będzie się starać usilnie aby konieczny a przykry przymus roboty w miarę możności złagodzić, musi on jednak pozostać do czasu wprowadzenia nowoplanowanej organizacji.

C. i k. Wojsk. Gen. Gubern. liczy z pewnością, że ludność w błąd wprowadzana raz w końcu przestanie dawać posłuch niedorzecznym pogłoskom (jak naprzykład, użyciu robotników cywilnych do służby frontowej i t. p.)

187.

Werbunek ochotników z pośród mieśkańców terenu Okupacyjnego do prowizorycznej służby przy Straży Skarbowej.

(Zarządzenie J. G. W. L. 11741 z dnia 10 sierpnia 1916.)

№ 1323/16 fin. C. i k. Komenda obwodowa w Noworadomsku przyjmować będzie do wykonywania służby pomocniczej przy c. i k. Straży Skarbowej ochotników tj. ludzi, zgłaszających się dobrowolnie z pośród mieszkańców austro-węgierskiego terenu Okupacyjnego w Polsce ponieważ Generał - Gubernatorstwo zamierza przyjąć dalszych 400 ludzi.

Ochotnicy wyszkoleni będą uprzednio przez c. i k. Komendę Straży Skarbowej w Lublinie.

1. Do przyjęcia wymagane są następujące warunki:

a) zdolność fizyczna do pełnienia służby strażnika skarbowego,

b) dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ci którzyby nadto znali także język niemiecki, traktowani będą z wyróżnieniem),

c) odpowiednia do przypadającej im sfery działalności służbowej inteligencya,

d) nieskazitelna przeszłość osobista,

e) wiek ponad 18, nie wyżej jednak niż 35 lat życia,

f) posiadanie ciepłego koca, dobrej ciepłej odzieży, takiegoż obuwia i bielizny, które należy zabrać ze sobą.

Od małoletntch wymaga się przedłożenia pisemnego zezwolenia ojca (opiekuna); zezwolenie to musi być zaświadczone przez Urząd Gminy.

2. Płaca.

Każdy z przyjętych ochotników pobierać będzie płacę w wysokości 5 (pięciu) koron dziennie. Płaca ta asygnowana będzie w Komendzie c. i k. Straży Skarbowej w Lublinie co 5 dni z góry, zaczynając od daty wstąpienia (zgłoszenia) do służby.

Każdy z przyjętych otrzyma z magazynu Gubernii 1 płaszcz, 1 bluzę, 1 spodnie, 1 czapkę i 1 parę trzewików.

Dalsze utrzymanie ubrania pokrywane będzie z dziennej płacy. Zakwaterowaniem, a przypuszczalnie także dostarczaniem zdrowego a zarazem taniego wiktu zajmować się będzie wspomniana Komenda c. i k. Straży Skarbowej.

Koszta wiktu trzeba będzie pokryć z dziennej płacy.

C. i k. Komenda obwodowa kładzie szczególny nacisk na to, że tem wezwaniem inteligentnym, lecz od dłuższego czasu pozbawionym pracy jednostkom z pośród mieszkańców tut. obwodu nadarza się nader korzystna sposobność do zajęcia odpowiedniego stanowiska i przypuszcza, że zgłosić się powinna poważna liczba ochotników.

Zaznacza się przytem, że zgłaszające się do służby przy straży Skarbowej jednostki w czasie trwania swych dobrowolnie przyjętych obowiązków podlegają władzy wojskowej, na co muszą złożyć uroczyste ślubowanie.

Niedbałe wykonywanie służby, niezgodne z przepisami postępowanie, a tembardziej przekroczenia służbowe pociągają za sobą oprócz usunięcia winnego ze służby nadto jeszcze kary podług wojskowego kodeksu karnego.

Ochotnicy zgłaszać się mogą co dziennie do dnia 25 października 1916 w biurze c. i k. Obwodowej komendy Straży Skarbowej w Noworadomsku, przyczem należy mieć przy sobie oryginalne dokumenty osobiste jakoto: świadectwa szkolne, świadectwa co do dotychczasowego zajęcia i t. d.

C. i k. Komendant obwodu
Franciszek Mussak m. p.
pułkownik.

№ 19394.

List Gończy.

Z aresztu polowego c. i k. Sądu wojskowego w Tomaszowie zbiegł 10 sierpnia 1916 r. rosyjski dezerter KUZMA GORYN, urodzony w SMOLEŃSKU, liczący 28 lat, religii prawosławnej, wzrostu mniej niż średniego, ma jasne włosy na głowie, siwe oczy, jasne powieki, małe wąsy, jakoteż małą kończystą brodę, ubrany po cywilnemu (spodnie czarne, surdut zielony) w długich butach i w czarnej rosyjskiej czapce.

Ostatniem miejscem jego pobytu były PODHORCE, powiat TOMASZÓW.

Wzywa się wszystkie organy bezpieczeństwa, aby za nim śledziły, w razie przychwytania aresztowały i odstawiły do aresztu polowego c. i k. Sądu wojskowego w Tomaszowie.

Zbiegły został dnia 3 sierpnia b. r. za zbrodnię po myśli § 377 wojskowej ustawy karnej zasądzony na czteromiesięczne ciężkie więzienie.

№ 18369.

Awizo.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe dla austro-węg. obszaru okupacyjnego rozporządzeniem z dnia 29/7. 1916 E. Nr. 52997 na skutek rozkazu Naczelnej komendy armii Nr. 67388 z 13/7 1916 zaleca korzystanie z usług krajowego Związku przemysłowego we Lwowie w sprawach wywiadowczych i informacyjnych przy organizacyi handlu i przemysłu na zajętych przez Austro - Węgry obszarach Polski.

№ 18043/5. C. i k. Biuro wywiadowcze w Radomiu zawiadamia pismem z dnia 22. lipca 1916 L. 9635/K, że często są wnoszone podania o artykuły aptekarskie które dostawcy albo nie są w możności dostarczyć, albo też są wnoszone podania przez aptekarzy, którym dane firmy towarów dostarczyć nie chcą.

W każdym zaś razie badanie tych podań wymaga wiele trudu i pracy a w rezultacie po udzieleniu certyfikatu wywóz z wymienionych powyżej powodów nie może być uskuteczniony.

Z tego powodu c. i k. Biuro wywiadowcze, w Radomiu nie będzie więcej przyjmowało podań ani od Komend Obwodowych ani od aptekarzy obszaru okupacyjnego. Podania należy wprost skierować do dostawców, ci zaś dopiero mają je odsyłać do c. i k. centrali ruchu towarami w Krakowie.

№ 18436. C. i k. Biuro wywiadowcze w Radomiu zawiadamia cyrkularzem Nr. 165 L. 10128/K z dnia 29. lipca 1916, że w przyszłości począwszy od końca sierpnia 1916 certyfikaty wywozu nie będą przedłużane poza czas, na który wystawione zostały, gdyż c. k. Ministerstwo Skarbu stanowczo oświadczyło, że na przedłużanie kontyngentów dalszych zezwoleń udzielać nie będzie.

Pozwolenia na wywóz będą wystawiane zasadniczo tylko na towar już poprzód zakupiony.